

Norbert Lieth

Zakaj se spleča biti kristjan

Zakaj se spleča biti kristjan

Norbert Lieth

Zakaj se spleča biti kristjan

Verlag Mitternachtsruf

Zakaj se spleča biti kristjan

Izvirnik: Warum es sich lohnt, Christ zu sein

Copyright by:

Verlag Mitternachtsruf
Ringwiesenstrasse 12a
CH 8600 Dübendorf

www.mitternachtsruf.com

Zakaj se spleča biti kristjan

ISBN 978 3 85810 014 6

Številka za naročilo: 191401

Prevod: Vida Derganc

Oblikovanje in prelom: Verlag Mitternachtsruf

Tisk: GU-Print AG, CH 8037 Zürich

Svetopisemska besedila so iz Slovenskega standardnega prevoda in enkrat iz Chraske.

Vsebina

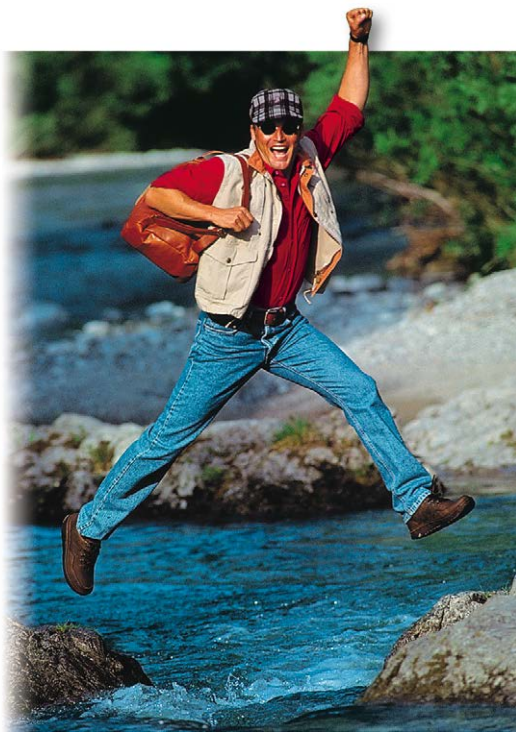
- 1 Zakaj se spleča biti kristjan –
uvod 7**
 - Imeti prostor v nebesih
 - Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit
- 2 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v svojem pričevanju 11**
 - Kaj je Jezus rekel o sebi
 - »Intervju« s Petrom, Pavlom, Janezom in drugimi Jezusovimi sodobniki
 - Moški in /ali ženska »z ulice« pričujejo, kako so doživeli Jezusa
- 3 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v svoji osebnosti..... 25**
 - Njegova veličina
 - Njegova brezgrešnost
 - Njegova božanskost
 - Izjave znanstvenikov, pesnikov in mislecev
- 4 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v svoji ljubezni..... 33**
 - Golgota
- 5 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v svojem odpuščanju 37**
 - Bistveno o grehu
 - Odpuščanje: Zakaj to lahko stori le Jezus?
 - Jezus, ti si drugačen!

- 6 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v svoji besedi45**
- Kaj o Jezusovi besedi govori stara zaveza, On sam in drugi
- 7 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v tem, kar dela pri njegovih in za njegove ...51**
- On dela novo
 - Bog ni le sodnik, ampak tudi Oče
 - Obstaja moč za vsakdan
 - On svoje vodi k slavnemu cilju
- 8 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v njegovi vrnitvi59**
- Jezus bo spet prišel; najprej zaradi vznesenja vernikov, nato zaradi vzpostavitve svojega kraljestva
- 9 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit –
v svojem nebeškem plačilu Božjim
otrokom63**
- Podobnost z Jezusom
 - Božji dediči
 - Prebivališče v nebesih
 - Večno veselje
 - Vprašanj ne bo več
 - Kronanje
 - Popolna ljubezen
 - Nebesa so kraj, kjer marsičesa ne bo več
- 10 Kako lahko *danes* postanete kristjan75**

1 Zakaj se spleča biti kristjan – *uvod*

Popolnoma zavestno si moramo zastaviti to vprašanje, tudi če živimo v tako-ime-

n o v a n i krščanski državi, ki je prežeta z mnogimi zgodovinskimi dogodki, ki nas spominjajo na krščansko miselno dediščino. Toda kaj nam pomeni krščanstvo glede na pravo kristjanstvo?

Voltaire, prepričan ateist, je bil nekoč povabljen k Friedrichu Velikemu. Ob pozdravu je Voltaire dvignil svoj kozarec in posmehljivo rekel: «Svoje mesto v nebesih odstopim za eno prusko marko. «Zatem je nekaj časa vladala tišina zadrege, dokler se nenadoma neki gost na kraljevem dvoru ni obrnil k Voltairu in mu rekel: «Moj gospod, v Prusiji imamo zakon, po katerem mora vsak, ki želi nekaj prodati, najprej pokazati, da mu omenjeni predmet res pripada. Lahko dokažete, da imate prostor v nebesih?»»

Imeti prostor v nebesih, za to gre! Biblija nas uči, kaj je pogoj za to: prava življenjska povezanost z Jezusom! To se zgodi z duhovnim novim rojstvom (prenovo srca) in novo rojeni postanemo na osnovi osebne vere v Jezusa Kristusa.

Kdor je novo rojen, ima, kot pravi Jezus v svoji besedi, potrditev, pričevanje Svetega Duha v svojem srcu: «Seveda, rešen sem.» Tega ni za razumeti kot ošabnost. Ravno nasprotno: je ponižnost, ker tak človek ne gradi več na sebi in svojih delih, ampak samo na Jezusu Kristusu. Tak človek se prepozna kot grešnik in spoz-

na, da se ne more rešiti niti z dobrimi deli ne s čimerkoli drugim. Zato je prišel k Jezusu s prošnjo: «Odrešenik, prosim, reši me!» Gospod ne le da je slišal to molitev, ampak tudi uslišal. Kot posledico tega je Sveti Duh položil v srce pričevanje: «Ti si sedaj Jezusova last; ti si rešen!»

Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit

Jezusa ni mogoče primerjati z ničemer in nikomer drugim. On je Kristus, sin živega Boga. Nihče ni sveta tako ganil kot On. In zato se spleča biti kristjan!

Da je On dejansko enkraten, neprimerljiv in čudovit, piše že preroško v Visoki pesmi. Ta opisuje v slikovitem jeziku Salomonovo ljubezen do svoje neveste, vidimo pa tudi opozorilo na ljubezen Boga do svojega naroda Izraela kot tudi Jezusovo ljubezen do skupnosti.

«V čem tvoj ljubi prekaša druge, najlepša med ženami? V čem tvoj ljubi prekaša druge, da nas tako rotiš? Moj ljubi je žareč in rdeč, med deset tisoči opazen. Njegova glava je zlato, čisto zlato; njegovi kodri so bujni, črni kot vran. Njegove oči so kot golobi ob potokih vodá: kopljejo se v mleku, počivajo v jamicah. Njegova lica so kot dišavne gredice, na

katerih rastejo dišavna zelišča. Njegove ustnice so lilije, ki kapljajo tekočo miro. Njegove roke so zlati obročki, okrašeni z dragulji. Njegov život gladka slonova kost, prekrita s safirji. Njegove noge so alabastrni stebri, postavljeni na zlatih podstavkih. Njegova postava je kakor Libanon, izbrana kakor cedre. Njegova usta so sama sladkost, ves očarljiv je. Tak je moj ljubi, tak moj dragi, hčere jeruzalemske!» (VP 5, 9-16)

2 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – *v svojem pričevanju*

V Janezovem evangeliju najdemo niz Jezusovih samopričevanj, na primer:

- *«Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, ne bo lačen; in kdor vame veruje, ne bo nikoli več žejen.» (Jn 6,35).*

- *«Spet jim je Jezus spregovoril: «Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja.» (Jn 8,12).
«Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in ven in bo našel pašo.» (Jn 10,9).*
- *«Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce.» (Jn 10,11).*
- *«Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre. (Jn 11,25).*
- *Jezus mu je dejal: «Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. (Jn 14,6).*
- *Jaz sem resnična vinska trta in moj Oče je vinogradnik. (Jn 15,1)*

Ko mu je Samarijanka dejala: *«Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil.»* ji je Jezus rekel: *«Jaz sem, ki govorim s teboj.»*(Jn 4, 25-26).

Na Pilatovo vprašanje: *«Torej si ti vendarle kralj?»* Jezus odgovori: *«Ti praviš, da sem*

kralj. Jaz sem zato rojen in sem zato prišel na svet, da pričujem za resnico. Kdor je iz resnice, poslušaj moj glas.» (Jn 18,37).

Učenci so slišali vsa ta samo-pričevanja in poleg tega so videli tudi Njegova dela. Vzemimo, da bi se soočili z enim prvih kristjanov in imeli možnost, vprašati jih po vzroku njihovega kristjanstva. Verjetno bi nastali taki dialogi:

Peter

«Peter, zakaj si ti pravzaprav postal kristjan? Bil si vendar človek, ki se je znal uveljaviti. Imel si svoj poklic, svojo eksistenco. Bil si srečno poročen in si imel očitno tudi dobro, ljubeznivo taščo. Bil si vodilna osebnost in pravi Izraelec, ki je v življenju stal na obeh nogah. Vedel si, kaj želiš. Tudi nisi dolgo cincal, ampak hitro potegnili meč. Zakaj si postal kristjan? Prosim, odgovori nam v enem stavku!»

«Dejansko lahko to storim povsem kratko in jedrnat: *«mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti, Božji.» (Jn 6,69) «Ti si Mesija, Sin živega Boga.» (Mt 16,16).* Povedano drugače: Moji kolegi apostoli in jaz smo z njim živeli, slišali smo ga, spoznali smo ga, kajti okoli tri leta smo bili skupaj skoraj vsaki dan. Zato sem sedaj

popolnoma gotov: Jezus je dejansko obljubljeni Kristus! In zato sem jaz kot Jud začel verovati v Jezusa.»

Pavel

«Pavel, zakaj si ti pravzaprav postal kristjan? Bil si vendar farizej in si se na vso moč zavzemal za postavo. Bil si intelektualni, izobraženi mož. Ti si vendar sovražil Jezusa in njegovo skupnost in si jo celo do krvi preganjal. Želel si prisiliti njegove sledilce, naj se odpovedo imenu Jezus. Zakaj je danes vse popolnoma drugače? «

«Jezusov sledilec sem postal, ker se je zgodilo nekaj povsem nenavadnega, ko sem bila na poti v Damask, da bi tudi tam preganjal kristjane: *«Na poti tja sem opoldne zagledal luč,..... svetlejšo od sončne svetlobe, ki je z neba posijala čezme in čez moje sopotnike. Vsi smo popadali na tla in zaslišal sem glas, ki mi je v hebrejskem jeziku govoril: ›Savel, Savel, zakaj me preganjaš? Težkó ti je, da se upiraš ostnu.‹ Vprašal sem: ›Kdo si, Gospod?‹ narkar je Gospod odgovoril: ›Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš.›»* (Apd 26, 13-15).

«To je takrat očitno povzročilo veliko spre-

membo v tvojem življenju. Ampak, Pavel, kako razmišljaš danes? Saj si se vendar pred dogodkom Damaska z vso vnemo trudil, da zadušiš vero v Jezusa. Verjetno bi lahko kot visoki izobraženi farizej zagotovo napravil kariero?»

«Še več, za izgubo imam vse zaradi vzvišenosti spoznanja Kristusa Jezusa, mojega Gospoda. Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi bil Kristus moj dobiček.» (Fil 3,8) «...Vendar mislim, da moje življenje ni omembe vredno, samo da dokončam svoj tek in dovršim službo, ki sem jo prejel od Gospoda Jezusa, da izpričam evangelij o Božji milosti.» (Apd 20,24).»

Janez

«Janez, zakaj sta ti in tvoj brat Jakob postala kristjana in zato pustila čoln svojega očeta in poklic? Saj sta bila vendar «prava dedca», da so vaju imenovali celo «sinova strele»! Izjava «s tem pa ni dobro češenj zobat» bi se lahko nanašala na vaju. Toda sedaj, se Janez, kar naenkrat imenuješ apostol ljubezni. Pojasni nam to, prosim!»

«Rad: *«Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo na svoje oči videli, kar smo opazovali in so otipale naše roke, to vam oznanjamo: Besedo življenja. In življenje se je razodelo in videli smo ga. Pričujemo in oznanjamo vam večno življenje, tisto, ki je bilo pri Očetu in se nam je razodelo»* (1 Jn 1, 1-2).

Drug prevod pravi tako: *«Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo videli na svoje oči, kar smo gledali in so tipale naše roke, o Besedi življenja (in življenje se je razodelo, in videli smo in pričamo in oznanjujemo vam večno življenje, ki je bilo pri Očetu in se je razodelo nam»* (Chraska).»

«Ti torej trdiš, da je Jezusovo življenje in življenje, ki ga daje Jezus, večno?»

«Gotovo, kajti: *«kar smo torej videli in slišali, oznanjamo tudi vam, da bi bili tudi vi v občestvu z nami – in mi smo v občestvu z Očetom in njegovim Sinom Jezusom Kristusom»* (1 Jn 1,3).»

«Janez, oprosti prosim, toda si prepričan, da si popolnoma normalen; mislim: sploh veš, kaj si tukaj rekel? Ali veš, da s temi izjavami postavljaš

Jezusa nad vse ljudi, ki so kadarkoli živeli? Se zavedaš, da mu s tem pripisuješ veličino, ki presega vse ‹veličine tega sveta›?!»

«Ja, zagotovo! *‹Beseda je postala meso in se naselila (ušotorila) med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice› (Jn 1,14).»*

«Toda, Janez, ali se ne vedno bolj zapletaš? Pa veš, da s tem trdiš, da človek v Jezusu vidi Očeta? Tu očitno namiguješ na šotor. Tam se je razodevalo veličastvo Boga, in ti sedaj trdiš, da je Jezus to veličastvo? Če bi te sedaj slišali Izraelci....?»

«Brez strahu, zelo dobro vem, kaj govorim! Kajti *‹Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Sin, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil› (Jn 1,18)»*

«Janez, prosim dovoli mi, da ti k tem besedam preberem opombo, ki jo je napisal nek komentator: ‹Za Jude ne obstaja nič večjega kot je postava. Na splošno pa vsi ljudje nimajo večjega hrepenenja kot da bi videli Boga. Tukaj je več kot postava. Tu je izpolnitev vseh

hrepenenj: skozi Jezusa, ki je z Očetom povsem eno in je z vsem svojim bitjem usmerjen Nanj, izvemo vse bistveno o Bogu: skozi Njega prihaja oboje: milost in resnica v enem.» Se strinjaš s tem, ne?!»

Samarijani v Siharju

Pri Samarijanih v Siharju gre za može, žene in otroke, za stare in mlade. Vprašanje tem ljudem: «Zakaj ste postali kristjani? Se niste dali vendar pregovoriti?»

«Ne to in tudi ženi smo jasno povedali: *«Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta»* (Jn 4,42).»

Stotnik pod križem

«Ti si videl toliko ljudi umreti na križu in verjetno si tudi ukazal križanje Jezusa. Poleg tega je bil rimski cesar tvoj Bog, kateremu si bil popolnoma predan. Tvoj poklic, tvoji prejemki, celo tvoje življenje je bilo na kocki. Predpostavljam, da je tvoj položaj kot stotnik zahteval zrelost in razsodnost, bil si izkušen v boju....»

«Da, vsemu sem bil vaju, poznal sem veliko ljudi, med njimi junaške vojake in plemenite

oficirje, vredne občudovanja. Videl sem umirati veliko ljudi, doživel njihove zadnje ure in jih slišal vpiti, preklinjati, jokati in stokati. Ampak nihče ni umrl tako kot Jezus! Slišal sem ga moliti za ljudi, ki so ga križali. Opazoval sem, kako je v neizrečenem trpljenju govoril še svojemu učencu in svoji materi. Doživel sem, kako je nekemu so-križanemu, ki se je skesano obrnil k njemu, obljubil nebeško kraljestvo. In slišal sem, kako je na koncu svojega življenja zaklical: «*Dopolnjeno je!*». Kdo izmed nas bi lahko ob koncu življenja izustil le približno kaj takega? Za celotno Jezusovo življenje velja, da je vse delal prav in popolno speljal do konca. To mi ne dovoli drugače zaključiti kot: «*Resnično, ta človek je bil Božji Sin.*» (Mk 15,39).»

In tako lahko nadaljujemo in vprašamo Poncija Pilata, ki je Jezusa obsodil: «Kaj mislite o tem možu?» «... *jaz ne najdem krivde na njem.*» (Jn 19,6).

Kaj izpriča mož, ki je Jezusa izdal? «Juda, kaj ti praviš o Jezusu?» «*Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri.*» (Mt 27,4).

Kaj pravi Janez Krstnik o njem? «Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta» (Jn 1,29).

Kaj pravi apostol Tomaž? «*Moj Gospod in moj Bog!*» (Jn 20,28).

In angeli v nebesih, kaj so izpričali oni? »*Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod.*» (Lk 2,11).

In kaj izpričuje večni Bog in Oče sam o svojem Sinu? «*Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!*» (Mt 17,5)

Ljudje sedanjega časa

Tudi ljudje našega časa izpričujejo, kako so spoznali Jezusa Kristusa in kako se je to poznalo v njihovem življenju:

«V svoji mladosti nisem veliko slišal o krogih živega krščanstva niti izkusil. Študiral sem teologijo in postal duhovnik, toda dolgo let sem bil duhovnik brez Jezusa. Veliko sem se ubadal s socialnimi in drugimi vprašanji in sem poskušal pomagati tam, kjer je bila stiska; toda sedaj vem, da je ob vsem tem manjkalo odločilno doživetje. Sedaj je postal Jezus moj Gospod, imam ga,

ali bolje: On je našel mene; sedaj opravljam svojo službo kot duhovnik popolnoma drugače: poskušam ljudem govoriti o Jezusu in jih voditi k Njemu. Zanimanja za ostala vprašanja niso nič manjša, le poglobila so se, ampak moje glavno hrepenenje srca je sedaj, da pomagam graditi Jezusovo skupnost in s tem doprinesti odločilen delež k rešitvi mnogih drugih vprašanj.»¹

«Svoji ženi sem bil nezvest 23 let, toda ona me ljubi bolj kot kdajkoli, čeprav sem trenutno za zapahi. Ko v prvih dneh mojega zapor nisem videl več izhoda niti perspektive za moje življenje, sem želel napraviti konec. Vendar zgodilo se je nekaj povsem drugega. Gospod tega ni bil dopustil in prišel sem do trdne vere v Gospodovega Boga. Takoj sem pisal svoji ženi in jo prosil, naj mi pošlje biblijo. To je tudi napravila in pripisala: «To je najina poročna biblija, kajti druge potrebujem sama.» Še nikoli v življenju nisem toliko jokal, kot takrat, ko sem prvič bral svojo poročno biblijo. In zato sem moral najprej v zapor! Kajti «Nisem imel časa», kot je naslov traktata, ki je izdan v vaši založbi (založbi Mitternachtsruf-a, op. prev.) in mi je bil dan.

Vendar sedaj vem, kaj je najvažnejše v življenju: slediti Jezusu!»²

O. Hallesby, znan norveški teolog, je v svoji knjigi «Kako sem postal kristjan» napisal:

«Ostali, ki so bili prišli pred Kristusom, so lahko rekli le, kakšen naj bo človek. Toda Jezus nam je to pokazal na svojem lastnem življenju. On ni samo nakazoval na ideal, kot delajo drugi, ampak On sam je bil ideal, On je dejansko živel pred našimi očmi.... V teku časa jih je veliko mislilo, da morajo izboljšati Jezus-ideal. Toda nihče mu se ni mogel približati ali ga celo preseget.... Na vsak način je prejel privolitev moje zavesti. Kjer koli vidim Jezusa, mi moja zavest pravi: Takšen bi moral biti človek.... Nagovorilo me je to, da je Jezus sam imel za nalogo, da bo Odrešenik. On je vendar naš vzor, naš ideal, ampak nikoli ni rekel, da je prišel zaradi tega. Nasprotno ob mnogih prilikah je izrecno rekel, da je prišel «da bi dal svoje življenje za odkupnino», da je prišel, «da bi rešil tiste, ki so izgubljeni» in da «bo njegova kri prelita v odpuščanje grehov»..... Nisem bil prisiljen postati kristjan. Lahko sem izbi-

ral, kaj želim. Ravno to je bilo najhuje. Ampak moral sem izbrati.

Tu sem želel povedati nekaj o tem, zakaj sem postal kristjan. Sedaj lahko odgovorim lažje: nisem si upal narediti življenjske prevare, ki bi se zgodila, če bi sedaj, ko sem bil spoznal Jezusa, nadaljeval s svojim starim življenjem. Tako sem se odločil, da bom sledil Jezusu. In naj bo slavljen Bog sedaj in v večnosti zaradi te izbire.»

Vsa ta pričevanja se pridružujejo izjavi, ki jo je nekdo na osnovi pisma Filipljanom 2,9 – *«Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podaril ime, ki je nad vsakim imenom»* rekel o Jezusu: *«Za mnoge je Jezus le neka podoba, ki se jo uporablja za poslikavo, glavni lik v junaškem romanu, lepa postava za kip ali pa tema za pesem. Toda tistim, ki so slišali Njegov glas, izkusili Njegovo odpuščanje in občutili Njegove blagoslove, je On toplina, luč, veselje, upanje in odrešitev, prijatelj, ki nas nikoli ne pusti na cedilu, ki nas dvigne, kadar nas drugi pritisnejo ob tla.»*

In Ronn Dunn pripomne:

«Človek nikoli ne ve, če je Jezus vse, kar človek potrebuje, dokler ni Jezus vse, kar človek ima.». In kadar je Jezus vse, kar nekdo ima, takrat in samo takrat, bo odkril, da je Jezus resnično vse, kar potrebuje.»

3 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – *v svoji osebnosti*

N j e g o v a v e l i č i n a

I z d a j a
«Encyclopa-
edia Britanni-
ca» potrebu-
je 20 000

besed, da bi opisala osebo Jezusa.

Ta opis zavzame več prostora kot oni za Aristotela, Cicera, Aleksandra, Julija Cezarja, Bude, Konfucija, Mohameda ali Napoleona Bonaparteja. ³

Nekaj izjav znanih osebnosti o Jezusu:

Rousseau: «Večji čudež bi bil izmisliti si tako življenje kot je življenje Jezusa Kristusa, kot pa je njegov dejanski obstoj.»

Napoleon, ki je z vojnami osvojil pol Evrope, je ob koncu svojega življenja napisal v svoj dnevnik: «Jaz sem si s svojo vojsko in generali podredil še ne za četrto stoletje le en kontinent. Ta Jezus pa zmaguje brez nasilja preko tisočletij, nad narodi in kulturami.»⁴

Znanega zgodovinarja *H. G. Wellsa* so vprašali, katera zgodovinska osebnost se mu je najbolj vtisnila. Odgovoril je, če bi ocenjeval veličino človeka po zgodovinskem vidiku, stoji Jezus na prvem mestu.

In zgodovinar *Kenneth Scott Latourette* je razsodil: «Bolj ko čas beži, bolj očitno postaja, da je Jezus glede na njegov vpliv na zgodovino živel najusodnejše življenje, ki ga je kdorkoli živel na našem planetu. In zdi se, da vpliv tega še narašča.»

Ernest Renan je naredil tole opazovanje: «Jezus je na religioznem področju najgenialnejši lik, ki je kadarkoli živel. Njegov sijaj je večne narave in njegova oblast ne preneha. V vsakem pogledu je enkrat in z ničemer in nikomér primerljiv. Brez Jezusa ne moremo razumeti zgodovine.»

Biblija nas uči, da je Jezus večji kot vse. Samo v Pismu Hebrejcem naletimo na sledeče izjave:

- Jezus je večji od angelov (Heb 1,1 do 3,19).
- Jezus je večji kot Aronovo veliko-duhovništvo (Heb 4,1 do 6,20).
- Jezus je večji kot vsa odrešenjska razodetja v stari zavezi (Heb 7,1 do 8,13).
- Jezus je večji kot vsa starozavezna svetišča in žrtve (Heb 9,1 do 10,18 oz. 10,39).
- Jezus je začetnik in dopolnitelj vse vere (Heb 11,1 do 13,25).
- Njegova preteklost je nepozabna.
- Njegova sedanost je neizogibna.
- Njegova prihodnost je neodvrnljiva.

Njegova brezgrešnost

Poznate molitev, ki je sam Jezus ni molil nikoli? To je «Oče naš». On je učil to molitev, ni je pa molil, ker mu ni bilo potrebno, predvsem prošnje «.....in odpusti nam naše grehe.....». Kajti Jezus je bil brez krivde, brez greha, popolnoma čist. Zato mu se ni bilo treba nikoli pokesati; zato nikoli ni delal pokore za greh in ni mu bilo potrebno prositi odpuščanja. On se je vedno upognil za druge, naše grehe je vzel nase. Molil je takole: «Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.» Jezus je bil brezgrešen in s tem svet in pravičen:

- Pilatova žena je dala sporočiti možu: «*Ne imej nič s tem pravičnim.*»
- Sam Pilat je moral dodati: «*Ne najdem krivde na tem človeku.*»
- Razbojnik na križu je zaklical: «*Ta ni napravil ničesar krivičnega.*»
- In stotnik pod križem je moral priznati: «*Zares, ta človek je bil pravičen.*»
- Celo demoni so razglasili: «*Ti si sveti Božji.*»

Povzetek: Jezus Kristus je bil brezgrešen – v nasprotju z vsemi ljudmi in ustanovitelji religij, ki so kdajkoli živeli.

H. Bender je napisal o Jezusu: «Sredi svetovne zgodovine stoji podoba, ki je v vsem postavljena vase in vendar v vsem presega: Jezus Kristus. On je popolnoma drugačen, enkrat. On je edini, ki si je lahko dovolil stopiti pred njemu sovražno množico in jim zastaviti vprašanje: «Kdo med vami me lahko obdolži enega samega greha?» Odgovor množice je bil samo molk, ampak zgovoren odgovor. Njegova volja je bila popolnoma položena v voljo Očeta. Njegova drža je bila naravnana povsem od Boga in k Bogu. V njemu ni bilo razpoke, nobene nepopolnosti.»

V Rim 8,3 je napisano: «*Kar je bilo namreč nemogoče postavi, ker je bila zaradi mesa brez moči, je uresničil Bog s tem, da je poslal svojega Sina v podobi grešnega mesa; da bi premagal greh, je obsodil greh v mesu. (s tem, da nikoli ni privolil v greh)*» (prim. 1 Ptr 2,22 in Heb 4,15).

Njegova božanskost

Pasteur, pomembni francoski zdravnik in naravoslovec, je nekoč to oblikoval tako: «Zgodi se v imenu znanosti, da razglašam Jezusa Kristusa kot Sina Božjega. Moj znanstveni razum, ki daje veliko vrednost na odnos med vzrokom in učinkom, me enostavno obvezuje, da to priznam. Moja potreba, slaviti, najde v Njem popolno zadovoljstvo.» ¹

Da je Jezus Kristus Božji Sin, je izpričano na mnogih mestih stare in nove zaveze. Biblija predstavi Jezusa kot popolnoma človeškega (seveda brez greha) kot istočasno popolnoma Božjega (prim. npr. Iz 9, 5-6; Jn 1, 1-2; 3,16; 8,58; Kol 1, 15-19; 1 Tim 3,16; Heb 13,8; 1 Jn 5,20 in drugi). V Pismu Filipljanom beremo: «Čeprav je bil namreč v podobi Boga, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek» (Fil 2, 6-7). Z drugimi besedami: svoje božanskosti se ni držal kot plena, ampak se je zavoljo nas ponižal. Na drugem mestu sam Jezus pravi: «Jaz in oče sva eno.» (Jn 10,30).

Ta njegova božanskost je jasno izpričana v Janezu 1, 1-4:

«V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi.»

Če potrdite biblijskem pričevanju o Jezusu, če spoznate Njegovo edinstvenost, ne pomislite potem tudi, da je najpametneje se odločiti za življenje z Jezusom? Če je Jezus vse to, kar trdi sam o sebi, potem je zadosten razlog, brezpogojno postati kristjan! Napravite to, v kolikor še tega niste napravili, v zavestni odločitvi, s tem, ko mu predate vse svoje življenje in stopite v sledenje Njemu! Kajti, če je Jezus to, kar sam pravi o sebi, če je to, kar o njem pravi biblija in kar so z njim doživeli ljudje, potem ga potrebujemo vsi, da bi prejeli odpuščanje grehov in dosegli vstop v Božje kraljestvo. Z Njim pridobimo vse, brez Njega izgubimo vse in to za vselej.

Shakespeare-ov Hamlet je rekel: *«Izgubljam, naj živim ali umrjem.»* Toda apostol Pavel je vedel najbolj gotovo: *«Dobiček imam, če živim*

ali umrjem.» Zato je bolje, da postanete kristjan, kajti brez Jezusa izgubite vse!

Friedrich Nietzsche se imenuje tudi največji filozof brezboštva. Kot 16-letnik je pisal prijatelju o Jezusu: «Vem, da če ga ne bom našel, ne bom našel odgovora na moje življenje.» In ob koncu njegovega življenja, v katerem je zavrnil Jezusa, je napisal: «Gorje tistemu, ki nima domovine.»⁵

Švicarski dramatik *Friedrich Dürrenmatt* priznava v svojem delu «Fiziki»: Ko se nisem več bal Njega, je moja modrost uničila moje bogastvo.»⁶ Kdor pa ima Jezusa, je bogat: «*V njem ste obogateli*» (1 Kor 1,5).

Odločitev za Jezusa je pomembna, preden nastopi to, o čemer piše biblija v Jobu 10, 21-22:

«Preden grem – in se ne vrnem -v deželo teme in smrtne sence, v deželo, mračno kakor polnoč, polno smrtne sence in brez reda, kjer je sij podoben temi.»

4 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – *v svoji ljubezni*

V 1 Janezovem pismu 3,16 piše o J e z u s u

Kristusu: «*Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas...*»

Jezusova smrt na križu Golgote je objava večne, nespremenljive in nedoumljive Božje

ljubezni do izgubljenega sveta – in s tem do vsakega posameznega človeka!

Dar Jezusove krvi je dokaz Božje ljubezni proti tistim, ki so obteženi s krivdo in so daleč od njega: *«Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki»* (Rim 5,8).

Jezus kot Božji Sin je bil edini, ki je lahko umrl za grehe ljudi in to je tudi storil. To je storil tudi za vas! V religijah zaman iščemo nekaj primerljivega. Gospod je ljubezen v njemu samem; ljubezen je značilnost njegovega bivanja. Ne more se ločiti od svoje ljubezni. Ta ljubezen se je začela, ko se je začel Bog – in On je brez začetka in brez konca. Nekdo je izjavil tole: *«Bog je to, kar je, predvsem zaradi njegove ljubezni.»* In Friedrich Bodelschwingh je izrekel: *«Nihče ne gre skozi to zemljo, katerega Bog ne bi ljubil.»* Sam Bog Gospod pravi: *«Z večno ljubeznijo te ljubim.»* (Jer 31,3). Zato ni enega samcatega človeka, ki ga Bog ne bi ljubil.

Bog ljubi vsakega človeka enako, brez izjeme. To pomeni, nikoli ne bo ljubil enega človeka več in drugega manj. Avguštin je to

izrazil s temi besedami: «Bog ljubi vsakega posameznika tako zelo, kot če razen nas ne bi bilo nobenega, ki bi mu lahko izkazal ljubezen.»

Nihče ne bo mogel stati pred Bogom in trditi, da ni bil ljubljen. Globoko sem prepričan: ko se izgubljeni pojavijo pred Božjim tronom in vidijo Jagnje Božje, se bodo zgrozili nad tem, da niso sprejeli Božje ljubezni. In če bi bil na tej zemlji samo en grešnik, bi Bog v svoji brezmejni ljubezni naredil ravno tako veliko za njegovo rešitev, kot je v Jezusu naredil za ves svet.

To je želel sam Gospod Jezus pojasniti v priliki o izgubljeni ovci: *«Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo vesel zadene na rame. Ko pride domov, skliče prijatelje in sosede ter jim pravi: ›Veselitate se z menoj, kajti našel sem ovco, ki se je izgubila.« Povem vam: Prav takó bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja» (Lk 15,4-7).*

Martin Luther je nekoč Božjo ljubezen v svoji kleni govorici opisal tako: «Bog je žareča peč polna ljubezni, ki sega iz nebes do zemlje.»

5 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – *v svojem odpuščanju*

**Kaj moramo
vedeti o
grehu**
Greh se

imenuje «zgrešitev cilja». To pomeni, da človek živi mimo Božjega svetega bstva. Greh je vse, kar ne ustreza Božji naravi, torej vsako dejanje, vsako nagnjenje, vsako stanje. Ko je prišel greh skozi Adama v človeški rod, je Adam pos-

tal popolnoma drugo bitje, pokvarjen in dekadenten. In vsi njegovi potomci so podedovali to padlo naravo. Prvotna popolnost človeka je bila popolnoma uničena. Samo usmerimo pogled v dnevne novice in potem vidimo, kako zelo je svet degeneriran.

Greh je pokvaril vse socialne vrednote človeka. V zakonu in družini, v družbi in med narodi vladajo mnogokrat – in v naraščajoči meri – nezvestoba, laž, sovraštvo, vojna in smrt. «Skupaj» se vedno bolj uničuje in očitno gre vse skupaj v «eden proti drugemu»; povsod so nesloga, prepir in vojna. Biblija uči, da je vsa človeška bit pokvarjena in ne more zato proizvesti ničesar dobrega (Rim 3, 10-12).

Dalje biblija uči, da je človek v svoji volji (Rim 1,28), v svojem mišljenju (2 Kor 4,4) in v svoji vesti pokvarjen (1 Tim 4,2) in da je v svojem srcu in razumu zaslepljen (Ef 4,18; 2 Kor 4, 3-4). Mi ljudje smo tako v temelju pokvarjeni, da nismo grešniki šele zaradi greha, ki ga napravimo, ampak: grešimo, ker imamo grešno naravo. K temu pa še potem pride, da se nam vsak posamezen greh (v mislih, besedah in dejanju) pred Bogom prišteva kot greh. In ravno tako kot ne moremo premoga oprati, da bi

postal bel, tako se človek ne more z lastnimi napori osvoboditi greha.

Napačno je misliti, da samo «dobri» ljudje pridejo v nebesa, «hudobni» pa morajo v pekel. Niti dobri ne hudobni ne pridejo v nebesa, ampak le tisti, ki so dobili Jezusovo pravičnost iz milosti in jo v veri sprejeli zase. Božja beseda namreč nedvoumno ugotavlja: *«Na zemlji ni pravičnega človeka, ki bi delal samo dobro in bi nikoli ne pogrešil.»* (Prid 7,20)

Gledano v tej luči morda bolje razumemo, da obstaja lahko za človeštvo le eno opravičenje; ne lastno, ampak edino in le tisto skozi Jezusa Kristusa, Pravičnega. V zvezi z njim je napisano: *«Pridite, pravdajmo se, govori GOSPOD: Če so vaši grehi rdeči kakor škrlat, bodo beli kakor sneg, če so rdeči kakor bagrenina, bodo beli kakor volna.»* (Iz 1,18) Resnično: opravičenje skozi Jezusa je enkratno, nepriemerljivo, čudovito!

August Winning, nekdanji vrhovni predsednik Vzhodne Prusije in zagret vodja delavcev, pričuje: «V velikem loku sem se izogibal Kristusa, vendar sem se mu polagoma približal. Spoznal sem človeka kot skrajno slabega in

videl, da sploh ni izjeme. Ni vsak človek zločinec, ampak vsak človek ima misli, želje in poželenja, ki so na tehtnici grehov enake umoru. Popolnoma je nemogoče, da bi se ob taki nizkotnosti lahko vrnili k Bogu, če se prej z nami nekaj ne zgodi. Spoznavam, da me mora Bog zaradi mojih grehov obsoditi. Toda vidim njegovo ljubezen, iz katere se poraja življenje in verjamem, da on ne želi obsoditi, ampak nam ponuditi svojo roko. Ta Božja roka je Kristus.»

Pod naslovom «Kdo je kakor Jezus?» sem nekoč nekje prebral: «Nikoli ga ne moremo utruditi; vse naše skrbi in tegobe vržemo nanj. Vedno nam je pripravljen pomagati; vedno nam govori z enako ljubeznijo in posluša, kar razgrnemo pred njim. Ni večjega imena kot je ime ‹Jezus›. Veličastnejše je kot ime Cezar, bolj blagglasno kot Beethoven, bolj zmagovito kot Napoleon, bolj zgovorno kot Demosten, bolj potrpežljivo kakor Lincoln. Ime Jezus pomeni življenje in ljubezen. Ime Jezus je kot čudovita dišava. Kdo lahko sočustvuje kakor Jezus s siroto brez doma? Kdo lahko kakor Jezus izgubljenemu sinu izreče dobrodošlico? Kdo zmore pijanca osvoboditi od pijančevanja? Kdo lahko kot Jezus napolni pokopališče polno

grobov z lučjo upanja? Kdo lahko kot Jezus počestnico napravi kraljico za Boga? Kdo lahko kakor Jezus solze človeškega trpljenja spravi v svoj kelih? Kdo nas lahko tolaži kakor Jezus v naši žalosti?»

Nekateri ljudje poskušajo zla dejanja nadomestiti z dobrimi deli. Drugi poskušajo z religioznimi vajami očistiti svojo dušo, kar jim tudi ne uspeva. Spet drugi napravijo samomor, ker so zaradi slabe vesti primorani k temu. Vendar tudi zaradi tega niso svobodni, ker duša živi dalje.

Edino človek Jezus Kristus ima moč na zemlji odpuščati grehe (Mt 9,6). Ker on kot Božji Sin, kot Pravični in Brezgrešni, ki ni bil rojen iz Adamovega semena, ampak je iz Božjega Svetega Duha postal človek, lahko vzame nase vse grehe vseh ljudi.

Tako kot so skozi prvega Adama vsi ljudje postali grešniki in se rodili v grehu, tako bodo v Jezusu, «poslednjem Adamu», kot ga imenuje sveto pismo, vsi, ki vanj verujejo, pred Bogom opravičeni (Rim 5; 1 Kor 15, 45-48). In tako, kot so nam v Adamu bili prišteti grehi, nam v Jezusu niso več prišteti – zato njegovo

opravičenje od grehov! Zato je za nas Jezus postal pripravljavec poti , poti v Božje kraljestvo.

Peter je zmagovalno zaklical judovski oblasti, kar naj bi potem veljalo za vse ljudi: *«Bog pa ga je kot voditelja in odrešenika povišal na svojo desnico, da bi Izraelu dal spreobrnjenje in odpuščanje grehov (Apd 5,31). In v Apostolskih delih 10, 43 piše: «O njem pričujejo vsi preroki: Vsakomur, ki veruje vanj, so v njegovem imenu odpuščeni grehi.»*

Miha je bil eden takih prerokov. Poln strahospoštovanja je zaklical: *«Kdo je Bog kakor ti, ki odpuščaš krivdo, ki greš prek pregrehe k ostanku svoje dediščine? Ne drži na veke svoje jeze, kajti ugaja mu dobrohotnost!» (Mi 7,18) Kdor se izroči Gospodu Jezusu, izkusi polno milost njegovega odpuščanja*

Jezus, ti si drugačen

*Ti si se zavzel za prešuštnico,
ko so se vsi oddaljili od nje.*

*Ti si se udomačil pri cestninarju,
ko so se vsi jezili nanj.*

*Ti si klical otroke k sebi,
ko so jih vsi želeli odgnati.*

*Ti si odpustil Petru,
ko je sam sebe obsodil.*

*Ti si pohvalil darežljivo vdovo,
ko so jo vsi prezirali.*

*Ti si pregnal hudiča,
ko so mu vsi nasedli.*

*Ti si obljubil nebeško kraljestvo razbojniku,
ko so mu vsi želeli pekel.*

*Ti si Pavla poklical v sledenje,
ko so se ga vsi bali kot preganjalca.*

*Ti se pobegnil pred slavo,
ko so te vsi hoteli napraviti za kralja.*

*Ti si ljubil uboge,
ko so si vsi prizadevali za bogastvo.*

*Ti si ozdravljal bolne,
ko so vsi dvignili roke od njih.*

*Ti si molčal,
ko so te vsi obtoževali, sramotili in bičali.*

*Ti si umiral na križu,
ko so vsi praznovali svojo pasho.*

*Ti si krivdo vzel nase,
ko so si vsi prali roke kot nedolžni.*

*Ti si vstal od smrti,
ko so vsi mislili, da je vsega konec.*

Jezus, zahvalim se, da obstajaš!

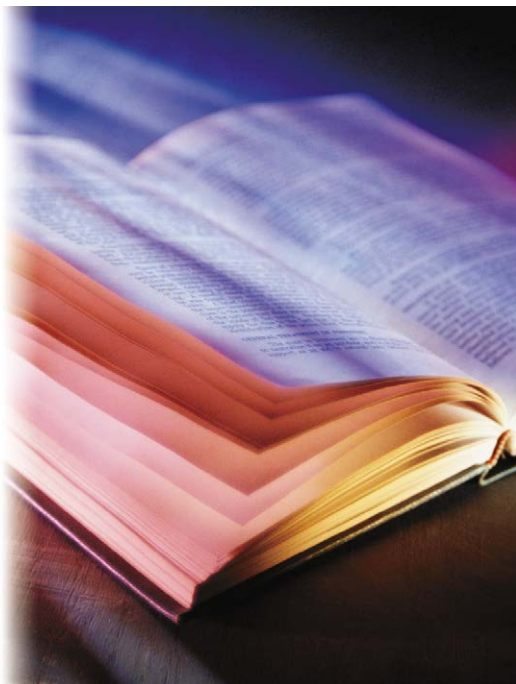
Neznan avtor

V različnih religijah so dani nasveti, priporočeni so življenjski principi in naštetá pravila. Toda nihče ne more ponuditi odrešenja, ki bi se vsaj približno lahko primerjalo z vseobsegajočo ponudbo odrešenja Gospoda Jezusa!

Jezusov evangelij ni religija, ampak Božji odgovor na vse religije, na vsa iskanja ljudi, na vsa vprašanja naših src.

6 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – *v svoji besedi*

Zgodovinar *Philip Schaff* je nekoč med drugim napisal o Jezusu: «... on je govoril besede življenja, kakršne niso bile izgovorjene nikoli prej niti ne po njem. S temi je dosegel učinek kakor noben govorec ne pesnik.

Ne da bi sam napisal eno samo vrstico je spravil v pisanje več peres in dal materiala za več pridig, govorov, diskusij, učbenikov, umetnin in hvalnic kot celotna množica mož antike in moderne.»⁵ In nekdo drug se je izrazil o Jezusovih besedah ta-

kole: «To so besede popolnega človeka, katere, ko so enkrat izgovorjene, več ne izzvenijo. Nasprotno, njihovo zvenenje je vedno močnejše. Njihov odmev se sliši v današnji čas in še danes gane srca. Njegov evangelij je opisan kot Božja moč (dinamit) (Rim 1,16). Jezus tudi ni nikoli izrekel prazne besede. Pri njem je vsaka še najmanjša beseda imela težo kot skalnati blok; prodre do temelja, udari in povzroči odziv.»

V Razodetju je opisana Jezusova vrnitev. Med drugim je rečeno, da bo prišel kot Gospod vseh gospodov in Kralj vseh kraljev. V tej zvezi tudi piše: «*in oblečen je v krvi namočeno oblačilo in njegovo ime glasi: Božja beseda.*» (Razodetje 19,13)

Sam Jezus je prerokoval, da bo Njegov evangelij prinesen do koncev sveta, kar se je do danes zgodilo (Mt 24,14). To je Jezus rekel v času, ko je lahko gledal na dvanajst nesposobnih učencev. Vedel je, da bi ga eden izdal, drugi zatajil in skoraj vsi iz strahu zbežali. Kako je lahko Jezus v taki situaciji takole prerokoval? Le zato, ker je sam resnica in ima moč, da skrbi za to, da se Njegova preroštva uresničijo.

Napoleon je ob koncu svojega življenja priznal: «Umiram pred časom in moje telo bo ponovno vrnjeno zemlji, da bi postalo hrana črvom. To je pričakovana usoda velikega Napoleona. Kakšna mogočna razlika med mojo globoko bedo in večnim Kristusovim kraljestvom, ki se je pridigalo, ljubilo, slavilo in se razširilo po vsej zemlji.»⁴

Jezus je obljubil, da peklena vrata ne bodo uničila Njegove skupnosti (Mt 16,18). Kraljestva, velesile in svetovna kraljestva so propadla, veliko med njimi je nasprotovalo krščanstvu, toda niso ga mogli izbrisati; nasprotno, raslo je. Pomislimo, da je Jezus to obljubil, ko še ni bilo nobene skupnosti. Kako je torej vedel, da peklena vrata ne morejo premagati Njegove skupnosti? Ker je Jezus neskončno več kot samo človek!

Jezus je napovedal uničenje Jeruzalema in razkropitev Judov med vse narode, toda ravno tako ponovno vzpostavitev pred njegovim prihodom (Lk 21,24). Naša generacija je očividec ponovno nastale judovske države. *Jezus* je tudi napovedal, da se narodna identiteta judovskega ljudstva kljub stoletni razkropitvi ne bo izgubila. (Jer 31,36; Mt 24,34)

Joachim Langhammer piše: «Izrael je živi čudež. Je ljudstvo, ki je že 4000 let osovraženo in napadeno, opustošeno in uničeno – pa kljub vsemu ga ni mogoče uničiti. Ravno nasprotno! Ni ga ljudstva na zemlji, ki bi trenutno tako močno stalo v središču svetovne zgodovine, kot ljudstvo Izrael!»⁶

Jezus je govoril: «*Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.*» (Mk 13,31) Njegova beseda je kot skala sredi butanja valov! Tisočletja staro sovraštvo do Njegove besede tega ni moglo spremeniti.

K zgornjemu stavku iz Jezusovih ust v Marku 13 piše v nekem biblijskem komentarju: «Če ta beseda ni resnična, potem mož, ki je to izjavil, ni niti dober ne svet, ampak eden največjih norcev sveta. Če pa je res, potem je Jezus vse to, za kar se izdaja: Stvarnik, Gospod vseh časov, Božji Sin in s tem sam Bog. Gledal je na vesolje sijočih osončij in vrtečih se galaksij in rekel, da bo to vse prešlo. Drugače kot umrljivo sonce in eksplozivni svet zvezd njegova beseda ne bo prešla nikoli. Kako se lahko črviček človek izogne taki besedi?»

Baron von der Ropp, inženir in geolog, je napisal: «Jezusova beseda: ‹dana mi je vsa oblast nad nebom in zemljo› me je pregovorila, da sem

preučil vso svetovno zgodovino. Vsak opazi, da je Kristus zdaleč najvplivnejša oseba. Moje preučevanje se je končalo s spoznanjem, da dejansko stari in novi čas v Njem najdeta smisel, da je samo On ključ za oziranje v zgodovino, da brez tega le-ta sploh nima razpoznavnega smisla.»¹

Vendar tudi glede na starozavezna preroštva o mesiji je Jezus izpolnitev. Tako je bilo približno 1500 let pred njegovo pojavitvijo prerokovano,

- Da bo prišel iz rodu Juda (1 Mz 49,10) • da bo izviral iz Davidove hiše (Iz 11,1; Jer 33,21) • da bo rojen iz device (Iz 7,14) • da bo prišel na svet v mali vasi Betlehem (Mi 5, 1-2) • da bo umrl kot žrtev (Iz 53, 1-12) • da bo izgubil življenje zaradi križanja (Ps 22, 1-21) • da bo vstal od mrtvih (Ps 16, 8-11; Iz 53, 10-12) • da se bo vrnil na zemljo (Zah 14,4) • da se bo pojavil na oblakih neba (Dan 7,13).

Skupaj obstaja 330 osupljivo natančnih in popolnoma različnih preroštev glede prvega Jezusovega prihoda, ki so se vsa dobesedno izpolnila in jih je možno preveriti.

Take napovedi zaman iščemo pri katerikoli drugi veličini ali religiji. Tako na primer ni nobenega

preroštva za prihod preroka Mohameda ali Bude in mnogo drugih. Samo na enega se lahko nanašajo vsa ta preroštva. On je večino teh izpolnil in jih bo še izpolnil: Jezus, mož iz Nazareta, Sin živega Boga!

Heinrich Heine naj bi bil rekel takole: «Kristjani imajo svoje dogme, mi imamo le mnenja; toda z mnenji se ne gradijo katedrale.»⁷

In Nietzsche je izjavil:»Za svoje mnenje se ne bi dal zažgati na grmadi, nisem dovolj o njih prepričan.»⁷

Jezus pa je rekel: «Jaz sem resnica» (Jn 14,6). Nihče drug v zgodovini človeštva ne more zase izjaviti tega. In On, enkrat, neprimerljiv in čudovit Gospod, vas poziva: «*Kdor pride k meni, ga ne bom zavrgeł.*» (Jn 6,37) Kam pa naj gremo, če ne k Njemu?

7 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – v tem, kar dela pri svojih in za svoje

Da bi odstranili nesporazume ali celo samo-prevaro, je treba najprej razjasniti vprašanje, kdo se sme šteti k njegovim. Biblija nam daje popolnoma jasen odgovor.

Vstali Gospod govori: *«Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre*

vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.» (Raz 3,20)

«Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime.» (Jn 1,12)

«Kdor ima Sina, ima življenje; kdor nima Božjega Sina, nima življenja» (1 Jn 5,12)

Kdor se torej popolnoma zavedno odloči Jezusa sprejeti v svoje srce in življenje, postane Njegova lastnina – nad katero ima pravico razpolaganja – in s tem spada k Njegovim. Tak človek je Božji otrok. Ste to? Če ne, potem se še danes odločite (poglejte v poglavje 10 «Kako danes postati kristjan»), kajti vsak dan brez Njega je bolj beden in v resnici izgubljeni dan! Kdor je Jezusova last, ga sme izkusiti vsak dan. Nima le čudovitega upanja za prihodnost, ampak sedanost, ki v sebi skriva neskončno bogastvo!

Kdor se odloči za Jezusa, doživi mogočnost:

1.Odnos do Boga ni več odnos grešnika proti pravičnemu sodniku, ampak razmerje

otroka do svojega očeta: *«Poglejte, kakšno ljubezen nam je podaril Oče: Božji otroci se imenujemo in to tudi smo. Svet nas zato ne spoznava, ker ni spoznal njega.»* (1 Jn 3,1)

2.Božji otroci so ljubljenci nebeškega Očeta. Ljubezen, ki jo izkazuje svojim, ni spremenljiva, od volje odvisna ljubezen, ampak večna ljubezen. Kadar zjutraj odprete oči in jih zvečer zaprete, naj vam bo prva misel: *«Bog me sprejema in ljubi z večno ljubeznijo.»* Kako obsežna je ta ljubezen, piše v Rim 8, 38-39: *«Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu.»*

3.Pridobili ste ponovno novo pozicijo, ker ste postali nov človek. *«Ko bi lahko še enkrat začel znova»* je želja številnih ljudi. To je možno skozi predajo Jezusu: *«Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo.»* (2 Kor 5,17)

4.Sedaj lahko vsaki dan vse vaše skrbi in stiske, vse zadeve prinašate v molitvi pred Jezusa: *«Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu»* (Fil 4,6-7). Kdo, poleg Jezusa, vam lahko ponudi kaj takšnega?

5.Vedeti morate: imam Boga, ki je in ostane zvest in izpolni svoje obljube. Garancija, da dosežete cilj, ni v vas, ampak v Njemu. V slabih in dobrih dneh mu lahko popolnoma zaupate. Nikoli vas ne pusti na cedilu: *«Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa»* (Fil 1,6).

6.Lahko ste prepričani, da je vsak «majhen», «velik», «lahek» in «težek» greh izbrisan, če ste ga pošteno priznali in prosili za odpuščanje. Skozi to popolno odpuščanje ste osvobojeni vsake okultne ali celo demonske vpletenosti. Od sedaj naprej ne stojite več pod lastninsko pravico in urokom hudiča, ampak pod gospostvom Jezusa: *«.....in izbrisal zadolžnico, ki*

se je s svojimi določbami glasila proti nam. Odstranil jo je iz naše srede in jo pribil na križ. Razorožil je vladarstva in oblasti ter jih javno izpostavil, ko je v njem slavil zmago nad njim (Kol 2,14-15). Luter prevaja vrstico 15 tako: «Vladarstva in moči je razkril in jih javno izpostavil in iz njih napravil zmago v Kristusu.»

Če ste, potem ko ste postali Božji otrok, kakorkoli zgrešili – kar je enako nesreči -, potem je to sicer žalosten poraz, vendar ni vam potrebno obupati! Raje se pokesajte zaradi tega, prosite Gospoda Jezusa odpuščanja in potem s pogledom nanj pojdite naprej: *«Otroci moji, to vam pišem zato, da ne bi grešili! Če pa že kdo stori greh, imamo pri Očetu zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega. (1 Jn 2,1)*

7. Vaše življenje je dobilo smisel! Veliko ljudi vse svoje življenje išče smisel življenja. Pravi smisel življenja je spoznati Boga in njegovega Sina Jezusa Kristusa, živeti v neskajenem odnosu z Njim in biti deležen večnega življenja:

«Vemo, da je Božji Sin prišel in nam dal razum, da spoznavamo Resničnega. V

Resničnem tudi smo, v njegovem Sinu Jezusu Kristusu. On je resnični Bog in večno življenje» (1 Jn 5,20).

8.Človek, ki je sprejel Jezusa v svoje življenje, se mora zavedati svojega večnega odrešenja: *«To vam pišem, da boste vedeli, da imate večno življenje, vam, ki verujete v ime Božjega Sina.» (1 Jn 5,13)*

9.Kdor je notranje povezan z Jezusom, mora vedeti, da mu daje Gospod moč za premagovanje vsakdana z njegovimi malimi in velikimi skrbmi in stiskami. Tak človek ni več usmerjen izključno nase in naravne moči in darove, kajti pisano je: *«Omagujočemu daje moč, onemoglemu povečuje vzdržljivost.» (Iz 40,29)*

10.Gospod daje tudi mir in veselje! Življenje kristjana sploh ni dolgočasno, kakor mislijo nekateri. Nasprotno, vera v Jezusa in praktično sledenje napravijo življenje zanimivo: človek dobiva izkušnje v veri; človek lahko Boga doživi vsaki dan! Gospod nam je tudi obljubil ta mir in to veselje: *«Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši» (Jn 14,27).* *«To*

sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno» (Jn 15,11). To, kar pravi Jezus je in ostaja resnično: «Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju» (Jn 10,10).

In sedaj vas vprašam: ali se potem ne spleča biti kristjan?!

Zdaj bi bilo vsekakor napačno misliti, da je življenje kristjana postlano z rožicami, da vsak dan sveti sonce, da ni več težav in da vse teče kot namazano. Ne, resnica je, da zna biti življenje kristjana, ki stoji v brez-kompromisnem sledenju Jezusu, zelo izpodbijano in osovraženo.

Božjim otrokom ni avtomatsko prihranjeno trpljenje, bolečine, bolezni in tako imenovani napadi usode. Toda težke čase prenesemo, če se zavedamo, da nič, kar se zgodi, ne postavlja pod vprašaj Božje obljube.

Zagotovo vemo, da je naše življenje skrito v Njegovi roki, da nas On prenese skozi krize. In zato imamo živo upanje. Védenje, da teža, ki jo mora včasih prestatiti kristjan,

ni zadnje, ampak za tem pride veličastvo, daje moč, mir in varnost! Zato se spleča biti kristjan!

8 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – *v njegovi vrnitvi*

Gospod Jezus govori o samem sebi, ko pravi: « Glej, prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so

ga prebodli, in zaradi njega se bodo bîli na prsi vsi narodi na zemlji.

Da, amen. Jaz sem Alfa in Omega, govori Gospod Bog, on, ki je, ki je bil in ki pride, vladar vsega» (Raz 1, 7-8). Jezus je Bog od veko-

maj, na zemlji je bil kot človek in je umrl na križu. Toda vstal je od smrti in bo ponovno prišel. O tej vrnitvi je preroško pisal že Etan v Psalmu 89,7: «*Zakaj kdo na oblaku se lahko primerja z GOSPODOM, je podoben GOSPODU med Božjimi sinovi?*» Jezus bo ponovno prišel, najprej samo za tiste, ki verujejo Vanj, da bi jih vzel v nebesa (prim. Jn 14, 1-6). Malo kasneje bo prišel vidno v oblakih slave, da bo sodil svet in ustanovil svoje kraljestvo. Vse v naši svetovni zgodovini teče naproti temu najvišjem vseh ciljev: Jezusovem ponovnem prihodu.

O Jezusovi prihodnosti je pisal *dr. Theo Lehmann*: «Jezus ne spada k tistim, ki so nekaj časa tukaj in nato izginejo v megli zgodovine. Njegovo ime ne spada k onim, ki so nekaj časa v vsakem časopisu in čez nekaj let pozabljeni.....On je prvi, stvarnik tega sveta – in On je zadnji. Ko so že vsi izginili, bogovi in maliki, sistemi in svetovni nazori, mogočni graditelji spomenikov, razkošnih zgradb, ko so že vsi odstranjeni z oken njihovih palač, ko so strmoglavili z njihovih položajev, ko so padli z visokih konjev na podnožje spomenika, ko so prah – pozabljeni, izginuli, potopljeni, ko se ves svet pogrezne: Jezus je zadnji. Bogovi in maliki,

tisti od takrat in današnji. Toda z Jezusom, z njim se boš srečal. On stoji na koncu zgodbe, tudi na koncu zgodbe tvojega življenja.»⁸

V Apostolskih delih 10,42 piše o Jezusu Kristusu: «*Nam je tudi naročil, naj oznanjamo ljudstvu in pričamo, da je on tisti, ki ga je Bog določil za sodnika živih in mrtvih*». To ne pomeni nič drugega, kot: prihaja trenutek, ko bo moral vsak človek stati pred njim, enkratnim, nepriemerljivim in čudovitim Gospodom – eni kot za vedno rešeni, drugi pa, ki so odklonili Božjo ponudbo odrešenja v Jezusu, za vedno pogubljeni. Zato postanite brezpogojno kristjan in se mu nič več ne upirajte! To ne bi bilo samo brez smisla, ampak v vašo škodo.

Pavel se je nekaj časa poskušal bojevati z Njim, potem pa ga je Jezus srečal: «*Vsi smo popadali na tla in zaslišal sem glas, ki mi je v hebrejskem jeziku govoril: »Savel, Savel, zakaj me preganjaš? Težko ti je, da se upiraš ostnu»*» (Apd 26, 14). Prevajalec biblije Albrecht komentira na tem mestu, da gre tukaj za grško pregovorno obliko govora. Tu je mišljena uporna tovorna žival, ki sama sebi zadane velike bolečine, če se obrne proti ostnu gonjača. Pomen izraza je: »Zastonj se mi poskušáš upirati.»

Pride dan, ko se bodo dobesedno izpolnile tudi te biblijske izjave: *«Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podaril ime, ki je nad vsakim imenom, da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo in da vsak jezik izpove, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga Očeta.»* (Fil 2,9-11)

Jezus je enkrat tudi v tem, da se ne umakne od grešnikov. On se od njih ne odvrne, ampak se obrne k njim. Zato je tudi prišel na zemljo, umrl in vstal. Ljubi jih kot nihče drug in danes prihaja k njim z vso svojo ljubeznijo. On ima edini moč, da jim odpusti vse grehe, jih sprejme v svoje kraljestvo in jim podari večno življenje. Ali ne bi danes zgrabili ponujene roke?

9 Jezus: enkraten, neprimerljiv, čudovit – *v svojem nebeškem plačilu* *Božjim otrokom*

**Božji otroci
bodo prejeli
telo, ki je
podobno
njegovemu
povelčanemu telesu.**

Danes živimo v trhlem, umrljivem telesu, ki je podvrženo bolezni, starosti in končno smrti. Naše telo je omejeno in nas utesnjuje; označeno je z grehom. Na dan vznesenja (ali

vstajenja mrtvih, če bi umrli pred vznesenjem) bo dal Gospod poveličano telo.

«Naša domovina pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa. Ta bo z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobno telesu svojega veličastva» (Fil 3, 20-21)

Mi smo – kakšen velikanski privilegij, kakšna čast! – *«poklicani k doseganju veličastja našega Gospoda Jezusa Kristusa» (2 Tes 2,14)*. To telo bo podobno Njegovemu poveličanemu telesu. To ne pomeni, da bomo podobni Gospodu Jezusu v njegovi božanskosti, ampak mu bili podobni. Zagotovo bomo videti različni in spoznavni kot osebnosti. To novo telo ne bo več podvrženo propadljivosti, ampak je najbolj ustrezno pogojem v nebesih.

Božji otroci bodo Božja dediščina

Da bomo zares dediči Boga, piše v Efežanih 1,18: *«... in razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih.»* Verujoči v Jezusa bodo v večnih nebesih spoznani pred Božjimi angeli kot sinovi in hčere

nebeškega očeta. Kot Božji otroci bodo deležni kot dediči vsega bogastva Božjega veličastva! To presega vse naše predstave. Ne more obstajati nekaj večjega!

Če ste sprejeli Jezusa v svoje srce in mu sledite, boste deležni vsega, kar je Bog in kar mu pripada! Z drugimi besedami: deležni boste vsega, kar obstaja v veličastvu nebes!

Biti Božji dedič pomeni ne imeti pomanjkanja nobene dobrote. V nebesih bo vsega na pretek v nepredstavljeni lepoti! Biblija nam daje v Razodetju 21 in 22 opis nebes:

Material za zidove nebeškega Jeruzalema bo jaspis.

Mesto in njegove ulice bodo iz zlata, kot čisto steklo. Tega sijaja si ne moremo predstavljati.

Temeljni kamni zidu bodo okrašeni z dragimi kamni najboljše vrste in dvanajst vrat za vhod v mesto iz dvanajstih biserov.

Vendar kljub tem veličastju bo tako, kot je opisal angleški pridigar prebujenja Charles Haddon Spurgeon: «Ceste iz zlata nas bodo malo

očarale in angelski zvoki harf nas bodo malo razveselili v primerjavi s kraljem v sredi trona. To bo On, ki bo pritegnil naše poglede in misli, zanetil našo ljubezen in vse naše posvečene občutke povzdignil na najvišjo mero neprestanega slavljenja.»

Iz Božjega prestola in Jagnjeta bo izšel tok vode življenja, bleščeče kot kristal.

V zvezi z veličastvom nebes je nekdo nekoč rekel: «Ničesar ne bomo šteli, doživeli pa vse – ne minuto ali uro, ampak vso večnost.» Zakaj? Ker je Jezus plačal celotno ceno za našo odrešitev! S svojo krvjo nam je odkupil vstop v nebeško kraljestvo (Heb 10, 19-20).

Božji otroci bodo prebivali tam, kjer sta Bog in Jezus Kristus

Sam Gospod Jezus nam je obljubil: «*V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz*» (Jn 14, 2-3). Nekoč bomo torej smeli prebivati tam, kjer je doma sam Bog. Vse človeške predstave ne zadoščajo, da bi si lahko predstavljali veličastvo

Očetove hiše. Kar pa moramo vedeti, je sledeče:

Arhitekt te hiše je sam Bog. Po Hebrejcih 11,10 je *«graditelj in stvarnik»* teh večnih prebivališč.

Ta prebivališča so neprimerljivo lepa zato, ker jih ni gradil človek, ampak vsemogočni Bog (2 Kor 5,1).

To nebeško prebivališče ne potrebuje naravne niti umetne luči. Ni navezano na sonce ali luno, ker ga razsvetljuje Božje veličastvo in svetilka je Jagnje, torej Jezus Kristus (Raz 21,23).

V tem nebeškem prebivališču je več kot dovolj prostora in sicer za vse, ki verujejo v Jezusa Kristusa iz vseh časov in vseh narodov.

Potrebna je večnost, da bi raziskali nebesa in odkrijemo vedno nekaj novega!

Božji otroci bodo obhajali nikoli dokončan praznik v neskaljeni skupnosti z Bogom očetom in Gospodom Jezusom Kristusom.

O tem nepredstavljivo lepem prazniku beremo v Razodetju 21,3: *«In zaslišal sem močen*

glas, ki je prišel od prestola in rekel: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog». Ker se Bog mudi sredi ljudi, so nebesa kraj neizgovorljivega veselja in popolne sreče. Tam ne bo niti ene negativne značilnosti tega sveta (Raz 21,27).

Nebesa lahko primerjamo s poročnim slavljem. To je slika za največje vseh praznovanj.

V Janezu 16,20.22.24 piše, da se bo vsaka žalost spremenila v veselje, da tega veselja ne bo mogoče odvzeti in da bo šlo za popolno veselje.

Peter piše: *«Njega ljubite, čeprav ga niste videli. Verujete vanj, čeprav ga zdaj ne vidite, veselite se v neizrekljivem in poveličanem veselju»* (1 Ptr 1,8).

V tej luči tudi razumemo Jezusove besede: *«Veselite se, ker je vaše ime zapisano v nebesih»* (Lk 10,20).

V nebesih bo tudi užitek za naša čutila. Tako je za razumeti 1 Kor 2,9: *«Ampak se je zgodilo,*

kot je zapisano (Iz 64,3): «Česar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.»»

Nebesa so polna življenja v obilju! Nečesa manjkati, ta izraz je tam nepoznan, kajti tam ni potrebno absolutno ničesar dodajati ali izboljšati. Tudi dolgčas bo tam nepoznana beseda, ker so nebesa popolna in nudijo neskončno in izpolnjeno življenje.

Nekdo k temu opomni: «In če bi preživeli tisočletja, da bi opazovali Jezusovo obličje, bi bila njegova lepota tako nova in fascinantna in neizmerna kot v trenutku, ko smo ga prvič uzrli na nebeških vratih.»

Božji otroci ne bodo več imeli v nebesih nobenih odprtih vprašanj

Vsako vprašanje bo odgovorjeno, vsak zakaj bo utihnil. Zaradi Jezusove luči, ki predre vse, bomo videli in razumeli vse. Ne bo več niti najmanjšega dvoma. Gospod Jezus pove v tolažbo: «Tudi vi ste zdaj žalostni. Toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in veselja vam nihče ne bo vzel. In tisti dan me ne boste ničesar spraševali. Resnično, resnično, povem vam: Če boste kaj prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.» (Jn 16,

22-23). Naenkrat bomo razumeli, da so nam vse stvari služile v dobro in da nam je včasih še tako težka pot služila v odrešenje.

Božji otroci so v nebesih na kraju kronanja in so-vladanja

Vse, kar delamo kot Božji otroci po milosti v tem življenju v imenu Gospoda Jezusa, obdrži večno dimenzijo. Tako je na primer vsem, ki imajo radi Njegovo pojavitev, obljubljena *krona pravičnosti* (2 Tim 4, 7-8). Biblija govori tudi o *neminljivi kroni* (1 Kor 9,25), o *kroni veličastva* (1 Ptr 5,4) in o *kroni življenja* (Jak 1,12).

V preroku Danielu piše, da bodo tisti, ki mnoge usmerjajo k pravičnosti in pripomorejo k razširjanju evangelija, žareli kakor zvezde vedno in vekomaj. (Dan 12,3). In Gospod Jezus pravi v Mateju 13,43: «*Takrat bodo pravični svetili kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta.*» Sveto pismo govori tudi o tem, da bodo tisti, ki pripadajo Gospodu, z njim vladali od večnosti do večnosti (Raz 22,5).

Božji otroci so v nebesih na kraju popolne ljubezni

Biblija pravi, da ljubezen nikoli ne mine (1 Kor 13,8.13). Kajti v nebesih bomo živeli v nepos-

redni skupnosti z Njim, ki je ljubezen, ki jo pooseblja z vso svojo osebnostjo. Sovraštvo in podobne stvari so v nebesih popolnoma nepoznane. Vladala bo samo ljubezen in zato bo vsak vsakogar ljubil.

Nebesa so tudi kraj, kjer ne bo več veliko stvari

Solz ne bo več, kajti bo obrisal vse solze iz oči njegovih (Raz 21,4).

Ne bo več sanj. Naše življenje tukaj na zemlji sestoji iz mnogo sanj in fantazij. Človek sanja o sanjski službi, sanjskem dopustu, sanjski plaži, sanjskem partnerju, sanjski poroki. Vseh teh sanj in hrepenenj ne bo več, ker jih resničnost in veličastje zdaleč presegajo.

Morja ne bo več (Raz 21,1). Morje je vedno slika za nemir, tako za nemir narodov kot nemir lastnega srca in demoniziranega človeštva. V nebesih se bo vse umirilo in prišlo bo do večnega miru.

V nebesih tudi ne bo več trpljenja, ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, niti strahu ali muk. (to so izrazi različnih prevajalcev v Raz 21,4). Tudi ne bo več nikakršnega prekletstva (Raz 22,3);

ne bo več noči (Raz 22,5) in tudi smrt bo izničena (Raz 20,14; 21,4).

Nič več ne bo tako, kot je bilo! Bog bo vse naredil novo in sicer popolnoma novo. Zato ne bo ničesar nezaslišanega (Raz 21,4-5):

Iz nebes nas ne bo mogoče več pregnati, kajti so dokončno bivališče teh, ki verujejo v Jezusa. Izkusiti bo možno vse veličastvo za vekomaj: «...(prerojeni) za *nepropadljivo, neomadeževano in nevenečo dediščino, ki je v nebesih shranjena za vas*» (1 Ptr 1,4). Nebesa so za nas ljudi najvišje zastavljen cilj, najvišja poklicanost.

Nebesa so tudi kraj brez greha. Zato ne bo nihče z grehom prišel v nebesa: «*Vanj ne bo nikdar stopilo nič nečistega, tudi ne, kdor počenja gnusobo in laž, ampak bodo vstopili samo tisti, ki so vpisani v Jagnjetovi knjigi življenja*» (Raz 21,27 prim. tudi vrstico 8).

Kakor so nebesa čudovita realnost, tako je nasprotno pekel tudi strašna realnost. Jezus je govoril zelo pogosto o peklu. Pekel je kraj, kjer vsega tega, kar smo prej poskušali predstaviti v premalo besedah, ni: to je kraj večne ločenosti

od Boga in vsega tega, kar On podari Jezusovim sledilcem. Pekel je kraj muke za vse tiste, ki niso prejeli odpuščanja s krvjo Božjega Jagnjeta.

Jezus Kristus je eden in edini veliki odrešenik, ki je trpel za nas in nam prislужil in zagotovil vstop v nebesa. Le kdor veruje vanj in mu preda svoje življenje z vso krivdo in grehom, najde vstop v Božje kraljestvo.

Nekdo je postavil vprašanje: «Zakaj vsi po vsem svetu bežimo od življenja, če nas je strah smrti? Zakaj pobegnemo pred resnico, če smo siti laži? Kako to, da ostajamo na krivih poteh, če nas skrivne poti greha vodijo v pogubo? Jezus Kristus je pot, resnica in življenje. Kdor je proti Jezusu, nima prihodnosti. Vendar ljudje, ki dovolijo, da jih Jezus Kristus pokliče v sledenje Njemu, imajo čudovite obete za prihodnost. Njihov Gospod ponovno pride! V veri gledajo novo nebo in novo zemljo!»

Se ne bi sedaj odločili in sprejeli Jezusa v svoje srce in življenje?

Glede te odločitve pa je nekaj pomembno:

Neki kristjan je vprašal študenta medicine, pripadnika velike orientalske religije, kdo je po njegovem najvidnejša osebnost vseh časov. Študent je odgovoril: «Prepričan sem, da je Jezus iz Nazareta najvidnejša osebnost.»

Kristjan je vprašal dalje: »Koga imate za najpomembnejšega učitelja?» Tudi na to je mladi mož odgovoril s stavkom: «Jezus iz Nazareta.» - Na zadnje vprašanje: »Kdo je po vašem mnenju izmed vseh ljudi živel najpopolnejše življenje?» je študent odgovoril: «Jezus iz Nazareta».

Študent je dal Jezusu priznanje, ne pa svojega srca. Pomembnejše kot Jezusa prepoznati samo na intelektualni ravni, je priti do odločitve v veri. «Nihče ni šel v nebesa, razen tistega, ki je prišel iz nebes, Sina človekovega. Da bi vsak, ki veruje, imel v njem večno življenje» (Jn 3, 13.15).

10

Kako lahko *danes* postanete kristjan

Obrnite se, prav takšni kot ste v tem trenutku, v molitvi k Jezusu Kristusu. Povejte mu, da želite od zdaj verovati Vanj in ga prosite za odpuščanje vaših grehov.

Prosrite ga, naj vstopi v vaše življenje. Recite mu, naj bo sedaj On vaš Gospod in Učitelj in da od sedaj naprej prepuščate vodenje vašega življenja Njemu.

Zahvalite se Gospodu Jezusu Kristusu za to, da je umrl na križu za vas in za vašo krivdo. Zahvalite se mu tudi za to, da je vstal od mrtvih, da bi vam podaril večno življenje. V Janezu 1,12 piše: *«Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci...»* V veri hvaležno sprejmite odrešenje!

Priznajte svojo vero pred ljudmi. Vsak dan berite sveto pismo in iščite skupnost z ljudmi, ki tudi verujejo v Jezusa!

Če imate dušnopastirska vprašanja, nam lahko z zaupanjem pišete. Na vašo željo vam pošljemo nadaljnje informacije o življenju v sledenju Jezusu. Te informacije so brezplačne in zaradi njih nimate nobenih obveznosti do nas. Samo izpolnite obrazec na drugi strani in nam pošljite na eno od navedenih naslovov.

Kupon za odgovor :

- Knjižica «Zakaj se spleča biti kristjan» me je nagovorila in dne _____ sem se odločil, da začnem slediti Jezusu – sprejel sem ga v svoje življenje. Prosim pošljite mi brezplačno in popolnoma neobvezno še več informacij o življenju Jezusovega učenca.
- sem že vernik v Jezusa Kristusa in bi želel to knjižico podeliti drugim. Prosim pošljite mi brezplačno.....izvodov.

Ime _____

Priimek _____

Starost _____

Ulica/Hišna šte. _____

Kraj/Datum _____

Pošljite ta obrazec na:

Evangeljska cerkev Dobrega pastirja, Trdinova ulica 27,
8000 NOVO MESTO

www.evangeljska-cerkev-nm.si

Zakaj se spleča biti kristjan
Brezplačna knjižica

Spisek uporabljene literature:

- ¹ H. Bruns, *Nimm dir einen Augenblick Zeit*
- ² *Aus Zuschriften an den Mitternachtsruf*
- ³ J. Mc Dowell, *Evidence That Demands A Verdict*
- ⁴ P. Fischer, *Streng vertraulich, Brendow*
- ⁵ H. Blatt, *Marburger Blätter-Mission*
- ⁶ J. Langhammer, *Was wird aus dieser Welt?*
- ⁷ H. Bruns, *Besinnung*
- ⁸ Th. Lehmann, *Doch wir stehen wieder auf*

Zakaj se spleča biti kristjan

»Se izplača?« - pogosto zastavljeno vprašanje! Je ta vabljiva ponudba zares vredna cene? Se izplača napraviti to izobrazbo? Bo šef nagradil moje delo? Prinaša izdelana ponudba pričakovani donos? Je preskrbljeno za starost...?

Vsakdo bi rad imel danes in sedaj odgovor na svoja žgoča vprašanja. Toda vsak človek si postavlja tudi vprašanja, ki presegajo materialno: odkod prihajam, kam grem? Sem naključni proizvod? Ima moje življenje smisel? Kaj pomeni biti kristjan? Ima to praktični učinek na moj vsakdan?

Sploh pa: se izplača biti kristjan? Na to vprašanje lahko dobite odgovor danes in sedaj, če preberete to knjižico!